

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru controlul constituționalității Legii nr. 764-XV
din 27 decembrie 2001 "Privind organizarea administrativ-
teritorială a Republicii Moldova"*

Nr.12 din 05.03.2002

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.40-42/7 din 21.03.2002

* * *

*M.O., 2002, nr. 16, art. 53.

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:

Victor PUȘCAȘ	- președinte
Mihai COTOROBAI	- judecător-raportor
Mircea IUGA	- judecător
Constantin LOZOVANU	- judecător-raportor
Dumitru PULBERE	- judecător-raportor
Elena SAFALERU	- judecător

cu participarea Corinei Popa, grefier, deputatului în Parlament Valentin Chilat și avocatului parlamentar Constantin Lazari, autori ai sesizărilor, Maria Postoico, reprezentantul Parlamentului, și Ion Creangă, reprezentantul permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională, Bogdan Ciubotaru, reprezentantul grupului de deputați, autori ai sesizării, călăuzindu-se de art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. a), art. 16 alin. (1) din Codul jurisdicției constituționale, a examinat în ședință plenară deschisă dosarul privind controlul constituționalității Legii nr. 764-XV din 27 decembrie 2001 "Privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova".

Drept temei pentru examinarea dosarului a servit sesizarea deputaților în Parlament Iurie Roșca, Vlad Cubreacov, Ștefan Secăreanu, Riorita Paterău, Andrei Conișescu, Efim Zubcu, Valentin Chilat, Eugeniu Gîrlă, Viorel Prisăcaru și sesizarea avocatului parlamentar Constantin Lazari depuse, consecutiv, la 30 ianuarie și 20 februarie 2002 în conformitate cu art. 24 și 25 lit. g) și i) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 și 39 din Codul jurisdicției constituționale.

Prin Deciziile Curții Constituționale din 11 și 25 februarie 2002 sesizările au fost acceptate spre examinare, conexe într-un dosar și înscrise în ordinea de zi.

Examinînd materialele dosarului, punctele de vedere comunicate de Parlament, Președintele Republicii Moldova, Guvern, ministerele Justiției și Finanțelor, Procurorul General și audiind informația prezentată de judecătorii-raportori, precum și argumentele expuse de participanții la proces,

Curtea Constituțională

a constatat:

1. La 27 decembrie 2001 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 764-XV "Privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova" (în continuare - Legea nr. 764-XV).

Legea în cauză reglementează cadrul juridic al organizării administrativ-teritoriale a Republicii Moldova și instituie organizarea teritoriului pe două niveluri. Potrivit art. 4 alin. (4) din această

Lege, la primul nivel sînt atribuite satele (comunele) și orașele (municipiile), iar la cel de-al doilea nivel - raioanele.

Prin această Lege au fost dezvoltate noțiunile generale și a fost stabilit numărul unităților administrativ-teritoriale, principiile de formare și de desființare a lor, modalitatea de stabilire și modificare a hotarelor acestora. Legea conține de asemenea referințe ce vizează statutele acestor unități.

Grupul de deputați, autori ai sesizării, solicită controlul constituționalității Legii nr. 764-XV în ansamblu, invocînd încălcarea art. 2 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 8, art. 109 alin. (1) și art. 131 alin. (6) din Constituție și art. 5 din Carta Europeană a Autonomiei Locale**. Ei consideră că introducerea, prin legea contestată, a unei noi unități administrativ-teritoriale - raionul și modificarea limitelor teritoriale a 260 de unități teritorial-administrative puteau fi operate după consultarea cetățenilor în cadrul unui referendum.

**Prin Hotărîrea nr. 1253-XIII din 16 iulie 1997 Parlamentul a ratificat Carta Europeană a Autonomiei Locale, semnată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, în vigoare pentru Republica Moldova din 1 februarie 1998 (Tratate internaționale, vol. 14, pag. 14).

Autorii susțin, între altele, că prevederile art. 17 alin. (1) din legea contestată, potrivit cărora formarea, desființarea și schimbarea statutului unității administrativ-teritoriale se efectuează de către Parlament după consultarea cetățenilor o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare, contravin dispozițiilor art. 109 din Constituție. Prin aceasta, notează autorii, este încălcat dreptul cetățeanului de a-și exercita dreptul la referendum fără nici o limitare temporală în scopul consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit.

Grupul de deputați consideră de asemenea că prin Legea nr. 764-XV Parlamentul a aprobat cheltuieli bugetare fără a stabili sursa de finanțare a acestora, încălcînd astfel prevederile art. 131 alin. (6) din Constituție.

Avocatul parlamentar Constantin Lazari în sesizarea sa a solicitat controlul constituționalității art. 17 alin. (1) din Legea nr. 764-XV ca fiind în contradicție cu art. 2, art. 6 și art. 38 din Constituție, susținînd că modificarea unităților administrativ-teritoriale nu poate avea loc fără consultarea autorităților publice locale și a Guvernului, precum și a populației prin referendum local.

În ședința plenară autorul a cerut extinderea controlului constituționalității asupra Legii nr. 764-XV integral, invocînd încălcarea art. 2 și art. 38 din Constituție.

2. Raportînd dispozițiile legii contestate la normele constituționale și legale, precum și la normele internaționale în domeniu, Curtea reține următoarele.

Potrivit art. 66 lit. d) din Constituție, Parlamentul aprobă direcțiile principale ale politicii interne și externe a statului, iar conform dispozițiilor constituționale din art. 72 alin. (3) lit. f), Parlamentul, fiind organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului (art. 60 alin. (1) din Constituție), reglementează prin lege organică organizarea administrației locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală.

Art. 110 din Constituție prevede expres că teritoriul Republicii Moldova este organizat, sub aspect administrativ, în raioane, orașe și sate. În condițiile legii, unele orașe pot fi declarate municipii.

Art. 1 al Legii nr. 764-XV stipulează că organizarea

administrativ-teritorială a Republicii Moldova și stabilirea cadrului juridic pentru sate (comune) și orașe (municipii) și alte unități administrativ-teritoriale s-a efectuat potrivit art. 110 și 111 din Constituție și se realizează în conformitate cu necesitățile economice, sociale și culturale, cu respectarea tradițiilor istorice, în scopul asigurării unui nivel adecvat de dezvoltare a tuturor localităților rurale și urbane. Art. 2 din aceeași Lege prevede că divizarea teritoriului țării în unități administrativ-teritoriale este chemată să asigure realizarea principiilor autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, asigurării accesului cetățenilor la organele puterii și consultării lor în problemele locale de interes deosebit.

Curtea relevă că dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 764-XV, care prevăd că teritoriul Republicii Moldova este organizat, sub aspect administrativ, în unități administrativ-teritoriale: raioane, orașe și sate, reiterează dispozițiile art. 110 din Constituție.

Alineatele (2) și (3) ale art. 4 din Legea nr. 764-XV stabilesc că statutul satului (comunei), orașului (municipiului) se elaborează în baza statutului-cadru, aprobat de Parlament, și se aprobă de consiliul local, iar statutul special de autonomie al localităților din stînga Nistrului și al unor localități din sudul țării se stabilește prin legi organice, potrivit art. 111 din Constituție.

Curtea observă că, de fapt, prin Legea nr. 764-XV, au fost reînființate raioanele, care au substituit județele, și s-a redus de la 2500 la 1500 numărul de locuitori necesar pentru formarea unității administrativ-teritoriale de sine stătătoare (art. 17 alin. (2), ceea ce, implicit, a atras modificarea numărului unităților administrativ-teritoriale.

În rest, reglementările ce au ca obiect principiile generale care stau la baza organizării teritoriului, expuse în capitolele I, II și III ale Legii supuse controlului, sînt identice cu reglementările cuprinse în Legea nr. 191-XIV din 12 noiembrie 1998 (cu modificările ulterioare) abrogată, cu următoarea excepție.

În art. 17 alin. (1) al Legii nr. 764-XV legislativul a stabilit că formarea, desființarea și schimbarea statutului unității administrativ-teritoriale se efectuează de către Parlament după consultarea cetățenilor, o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare.

Astfel, potrivit reglementărilor Legii, inclusiv anexele nr.1-4, părți integrante ale acestei Legi, în Republica Moldova s-au format 32 de raioane, fiecare avînd în componență sate (comune) și orașe; 5 orașe cu statut de municipiu: Chișinău, Bălți, Bender, Comrat și Tiraspol; Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia cu 32 de localități; și în stînga Nistrului - 147 de localități, cărora le pot fi atribuite forme și condiții speciale de autonomie.

3. Curtea relevă că prin organizarea administrativă a teritoriului Republicii Moldova se înțelege delimitarea acestuia în unități administrativ-teritoriale. Prin delimitare se urmărește situarea autorităților administrației publice locale de nivelul întîi și al doilea într-un anumit cadru teritorial, juridic și administrativ pentru administrarea eficientă a localității, precum și în scopul realizării principiilor autonomiei locale și ale descentralizării serviciilor publice.

Rațiunea reorganizării teritoriului este justificată de Parlament prin necesitatea realizării eficiente a intereselor locale, și în același timp, prin apropierea maximă a serviciilor de cetățeni. Astfel, asigurarea capacității de gestionare autonomă, pe un suport juridic, economic, politic și social, a problemelor sociale de interes local este

o premisă primordială în organizarea administrativă a teritoriului.

Organizarea teritoriului sub aspect administrativ, în sensul dispozițiilor art. 109 din Constituție și art. 2 din Legea nr. 764-XV, urmărește scopul de a asigura respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor, în special a principiului autonomiei locale.

Conceptul de autonomie locală, definit în art. 3 din Carta Europeană a Autonomiei Locale, prevede dreptul și capacitatea efectivă ale colectivităților locale de a rezolva și de a gira, în cadrul legii, sub propria lor responsabilitate și în favoarea populației lor, o parte importantă din afacerile publice.

De menționat că în art. 2, intitulat "Fundamentarea constituțională și legală a autonomiei locale", Carta Europeană a Autonomiei Locale a stabilit că "principiul de autonomie locală trebuie să fie statuat prin Constituție sau prin legislație internă", care determină forma de guvernământ a unei țări, conferindu-i astfel garanția stabilității.

În contextul celor expuse mai sus, Curtea reține că autonomia locală trebuie să se încadreze în limitele determinate de lege, fiind exclusă astfel posibilitatea derogării de la prevederile legale și a interpretării eronate a prerogativelor unităților administrativ-teritoriale.

Consacrat expres numai prin dispozițiile art. 109 alin. (1) din Constituție și art. 2 din legea contestată, principiul consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit este integrat și subordonat principiului constituțional al autonomiei locale. Or, principiul autonomiei locale înglobează principiul consultării cetățenilor în probleme de interes local, știut fiind că organizarea unui referendum sau a altor forme de consultare populară intră în conținutul principiului autonomiei locale.

Consultarea cetățenilor este prevăzută și de art. 17 alin. (1) și art. 18 din Legea nr. 764-XV în cazurile în care Parlamentul soluționează chestiuni privind formarea, desființarea, schimbarea statutului și modificarea hotarelor unității administrativ-teritoriale sau privind transferarea centrului administrativ.

Noțiunea "consultarea cetățenilor", cuprinsă în dispozițiile constituționale și în dispozițiile legale citate, are o valoare juridică diferită, dar nici Constituția, nici Legea nu impun desfășurarea obligatorie a referendumului.

Prevederile art. 3 din Carta Europeană a Autonomiei Locale vin în sprijinul argumentului enunțat mai sus. Acestea definesc caracteristicile esențiale ale autonomiei locale, arată că drepturile, în domeniul autonomiei locale, trebuie să fie exercitate de consilii sau adunări compuse din membri aleși, dispozițiile în cauză însă, după cum se menționează în Cartă, "nu pot aduce prejudiciu posibilității de a recurge la adunări de cetățeni, la referendum sau la oricare altă formă de participare directă a cetățenilor, acolo unde aceasta este permisă de lege".

Prin Legea nr. 741-XIII din 20 februarie 1996 legiuitorul a aprobat Regulamentul cu privire la modul de soluționare a chestiunilor organizării administrativ-teritoriale a Republicii Moldova*, potrivit căruia formarea și desființarea unităților administrativ-teritoriale și a localităților, stabilirea și modificarea hotarelor și alte chestiuni aferente sînt de competența Parlamentului și în toate cazurile se solicită documentele legal prevăzute, inclusiv deciziile adunării generale a locuitorilor localității sau a adunării reprezentanților lor.

*M.O., 1996, nr. 20-21, art. 216.

și Statutul-cadru al satului (comunei), orașului (municipiului),

aprobat prin Legea nr. 432-XIII din 19 aprilie 1995**, care constituie baza juridică pentru elaborarea statutului unității administrativ-teritoriale, admite desfășurarea, în condițiile legii, a referendumului local, precum și a adunării cetățenilor ca modalități de consultare a locuitorilor din sat (comună), oraș (municipiu) în probleme de interes deosebit. În particular, adunarea cetățenilor se organizează pe sate în mediul rural și pe cartiere sau străzi în mediul urban și se convoacă de către primar sau de consiliu.

**M.O., 1995, nr. 31-32, art. 342.

În același context Curtea menționează că, potrivit art. 38 pct. 3 din Legea privind administrația publică locală nr. 186-XIV din 6 noiembrie 1998***, primarul satului, orașului, în virtutea atribuțiilor sale, propune consiliului local să consulte, prin referendum, populația în problemele locale de interes deosebit și, în temeiul deciziei consiliului, ia măsuri pentru organizarea referendumului, iar conform pct. 19 din același articol - primarul ia măsurile, prevăzute de lege, privind desfășurarea întrunirilor publice.

***M.O., 1999, nr. 14-15, art. 60.

Reglementările legale citate sînt în deplină concordanță și cu prevederile Cartei Europene a Autonomiei Locale, care în art. 5 stabilește că pentru orice modificare a limitelor teritoriale locale colectivitățile locale în cauză trebuie să fie consultate în prealabil, eventual pe cale de referendum, acolo unde legea o permite.

Prin urmare, avînd în vedere prevederile citate din Carta Europeană, se poate conchide că, acolo unde normele legale nu prevăd desfășurarea obligatorie a referendumului, se pot organiza și alte forme de consultare a opiniei cetățenilor.

În opinia Curții, pentru consultarea cetățenilor, în sensul dispozițiilor constituționale și legale, pot fi identificate și utilizate și alte soluții, în particular soluții tradiționale și specifice Republicii Moldova, cum ar fi sondajele de opinie, ședințele publice ale consiliilor, adresările comunităților locale în probleme concrete, confirmate prin semnăturile locuitorilor unităților teritoriale etc. Prin aceste modalități, deși unele neinstituționalizate, se urmărește participarea cetățenilor la procesul de luare a deciziilor și se asigură condițiile necesare pentru ca hotărîrea luată într-o problemă de interes major să fie conformă cu voința reală a colectivității locale respective.

În acest context, Curtea observă că majoritatea covîrșitoare a modificărilor, operate pe parcursul anilor 1999-2001 în organizarea unităților administrativ-teritoriale și a localităților din componența lor Parlamentul le-a efectuat anume în baza consultării opiniei cetățenilor prin modalități din categoria celor menționate mai sus, cu excepția referendumului local, fapt confirmat prin materialele prezentate de Parlament și examinate de Curte.

Totodată, Curtea menționează că în capitolul 14 Codul electoral**** reglementează formele și modalitățile concrete de consultare a cetățenilor în problemele locale de interes deosebit pe calea referendumului local. În același timp, Codul electoral în art. 178 stabilește problemele care nu pot fi supuse referendumului local, în speță, litera e) exceptează de la referendumul local problemele privind modificarea subordonării administrativ-teritoriale a localităților, cu excepția cazurilor prevăzute de Legea privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri).

Pentru considerentele arătate Curtea conchide că Legea privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova nu încalcă dispozițiile art. 2, art. 4, art. 8, art. 38 și art. 109 din Constituție, invocate de autorii sesizărilor, cu excepția constatărilor de mai jos. Parlamentul, fiind organul reprezentativ suprem al poporului, prin competența exclusivă atribuită de Constituție, reglementează prin lege organică organizarea administrației locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală.

În exercițiul atribuțiilor de legiferare, reglementate în dispozițiile art. 72 din Constituție, Parlamentul este în drept să adopte, să modifice și să abroge orice lege, aprobarea sau consultarea opiniei cetățenilor asupra acestora în cadrul unui referendum, în special al celui local, nefiind stipulată prin normele constituționale.

Alegația de către grupul de deputați, autori ai sesizării, a dispozițiilor art. 5 al Cartei Europene a Autonomiei Locale este nefondată din considerentul că prevederile acestui articol ar putea fi valabile doar cu referire la dispozițiile art. 18 din Legea nr. 764-XV și doar în cazul în care autorii ar fi invocat motive de neconstituționalitate a articolului 18.

Totodată, Curtea apreciază ca fiind justificate argumentele invocate în cele două sesizări, prin care sînt contestate dispozițiile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 764-XV, potrivit cărora formarea, desființarea și schimbarea statutului unității administrativ-teritoriale poate avea loc numai o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare.

Instituind această restricție temporală, în care se admite inițierea procedurii de formare, desființare și schimbare a statutului unității teritoriale numai o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare, legiuitorul a adus atingere împuternicirilor colectivităților locale în exercițiul autonomiei locale, a îngrădit dreptul cetățenilor de a-și exprima opinia în cadrul consultărilor, inclusiv prin intermediul referendumului local, în orice problemă de interes deosebit.

De observat că operarea de modificări în statutul unei unități administrativ-teritoriale este determinată și de condițiile expuse în alin. (2) și (3) ale art. 17 și art. 18 din legea contestată.

Curtea consideră că în cazurile în care se schimbă numărul minim de locuitori ai unei unități administrativ-teritoriale, nivelul de dezvoltare economică, amplasarea ei geografică (din cauza unor calamități naturale) sau se modifică hotarele acestor unități etc., colectivitățile locale și Parlamentul nu pot fi limitați în timp pentru a iniția soluționarea acestor chestiuni de neamînat, de care depinde existența de sine stătătoare a unităților administrativ-teritoriale în cauză.

În acest sens, nici Constituția nu interzice Parlamentului să adopte, să modifice sau să abroge legi organice cu 6 luni înainte de expirarea mandatului său ori în același termen, înainte de alegerile parlamentare.

În același aspect, Curtea relevă că limitarea în timp a dreptului Parlamentului de a opera modificările de rigoare în Legea privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova contravine, de asemenea art. 74 alin. (3) din Constituție, care stabilește că proiectele de legi prezentate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților acceptate de acesta sînt examinate de Parlament în modul și după prioritățile stabilite de Guvern, inclusiv în

procedură de urgență. În virtutea celor menționate și avînd în vedere constatările referitoare la conceptul "consultării cetățenilor", Curtea apreciază că sintagma "...o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare" din art. 17 alin. (1) din Legea nr. 764-XV contravine dispozițiilor art. 39, art. 74 și art. 109 din Constituție, fapt pentru care o califică drept neconstituțională.

4. Curtea Constituțională nu poate reține argumentele grupului de deputați privind neconstituționalitatea Legii nr. 764-XV pentru motivul încălcării art. 131 alin. (6) din Constituție, potrivit căruia nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 764-XV, după intrarea în vigoare a prezentei legi, județele și autoritățile administrației publice județene se supun procedurii de lichidare, iar conform alin. (2) din același articol, Guvernul a fost însărcinat cu înființarea, în termen de 7 zile, a comisiilor de lichidare a județelor și de formare a raioanelor, care vor soluționa toate chestiunile, inclusiv cele referitoare la succesiune în procesul lichidării județelor și autorităților administrației publice județene.

Dispoziții cu caracter tranzitoriu conține și art. 20 din legea supusă controlului, care prevede că, pînă la formarea raioanelor, județele se păstrează în actualele lor hotare, precum și art. 22, potrivit căruia Guvernul este obligat, în termen de pînă la 2 luni, să prezinte Parlamentului propuneri referitoare la aducerea legislației în conformitate cu prezenta lege și să aducă actele sale normative în conformitate cu această lege.

Curtea observă că, întru executarea dispozițiilor tranzitorii precitate, prin Hotărîrea nr. 131 din 7 februarie 2002*, Guvernul a aprobat componența nominală a Comisiei guvernamentale privind implementarea reformelor în administrația publică locală și formarea noilor unități administrativ-teritoriale de nivelul al doilea, precum și Regulamentul de activitate a Comisiei numite.

*M.O., 2002, nr. 24-25, art. 199.

În același scop, prin Hotărîrea nr. 132 din 7 februarie 2002**, Guvernul a instituit comisia de lichidare a județelor și de formare a raioanelor, evidență și inventariere a patrimoniului unităților administrativ-teritoriale și a aprobat Regulamentul cu privire la funcționarea acestei comisii. Prin Hotărîrea nr. 133 din 7 februarie 2002*** Guvernul a instituit comisiile organizatorice raionale pentru implementarea reformelor în administrația locală și formarea raioanelor și a aprobat Regulamentul de funcționare a comisiilor în cauză.

**Idem, art. 200.

***Idem, art. 201.

În context, Curtea menționează că Regulamentele aprobate prin Hotărîrile nr. 132 și nr. 133 conțin prevederi privind modul de finanțare a activității comisiilor menționate mai sus.

Totodată, Curtea relevă că dispozițiile art. 131 alin. (6) din Constituție invocate de grupul de deputați, nu pot fi aplicate cazului luat în dezbatere, deoarece procesul de tranziție, în special de creare a raioanelor, are suport financiar în Legea bugetului pe anul 2002, în partea referitoare la indicatorii prevăzuți pentru județe.

Mai mult ca atît, dispozițiile constituționale, la care se face trimitere în sesizare, se referă la cazurile în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor Legii bugetului de stat sau

ale Legii bugetului asigurărilor sociale de stat, și nu a prevederilor legislative referitoare la organizarea teritoriului statului. Adoptarea Legii nr. 764-XV nu poate fi condiționată de modificarea legii bugetului ci invers, legea bugetului urmează a fi modificată în funcție de necesități.

În temeiul celor expuse și conducându-se de art. 140 din Constituție, art. 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. 62 lit. a) din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. Recunoaște constituțională Legea nr. 764-XV din 27 decembrie 2001 "Privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova", cu excepția sintagmei "...o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare" din art.17 alin. (1).

2. Declară neconstituțională sintagma "...o dată în patru ani, cu cel puțin 6 luni înainte de alegerile parlamentare" din art. 17 alin. (1) din Legea nr. 764-XV din 27 decembrie 2001 "Privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova".

3. Prezenta Hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 5 martie 2002.
Nr. 12.